

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 9. Pisces paruulos à maioribus deuorari, multoru[m] scriptorum
testimoniis Co[n]firmatu[m]. emendatus Varronis locus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](#)

44 M. ANTONII MVRETI
λόγῳ, eum Aristoteli tribuere videtur. sed quòd Petrus Victorius putauit se verum illius auctorem reperiisse, in eo falsus opinione sua videtur. neque sanè satis mirari possum, quid hominem & magna doctrina, & acri iudicio præditum mōuerit, vt, nullo alio argu-
mento, nisi quòd Nicolaus Damascenus aliquid illis-
dem de rebus scripsérat, librum eum illius esse affir-
marit. Nicolaus enim, vt notum est, Augusti tempo-
ribus vixit. at liber ille ad Alexandrum Philippi fi-
lium scriptus est. quomodo igitur hæc quadrare pos-
sunt? non enim minus ridiculus fūislet hac ratione
Nicolaus, quām si quis hodie ad Priamum, aut ad
Hectorem scriberet. Itaque etiam si antea creditum
esset, librum illum à Nicolao scriptum, tamen id fal-
sum esse, apertè, eo, quod dixi, argumento conuin-
cetur. nedum, in tanta temporum repugnantia, sinc-
ylla firma ratione ei tribui debeat.

*Pisces paruulos à maioribus deuorari, multorum scriptorum
testimoniis confirmatum. emendatus Varronis locus.*

C A P V T I X.

P E T R V S Victorius libro sexto Variarum lectio-
num, cùm doceret, id quod hodieque proverbijs
loco dicitur, minutos pisces maioribus pro cibo esse,
etiam antiquis temporibus dici solitum: confirmavit
id duobus locis prolatis, uno Polybij, altero Varro-
nis. sed Varronis versus, nisi me fallit opinio, non sa-
tis emendatè scriptos protulit. Visum est igitur ita eos
proponere, vt distinguendos emendandosque arbit-
rater. Varro Margopoli φει ἀρχῶν:

Natura humanis omnia sunt paria.

Qui pote plus, vrget. pisces vt sapè minutos

Magnu' comedit: vt aues enecat accipiter.

eam

eam autem esse in piscibus feritateim, ut in genus suum
seuant, multi optimae notae auctores prodiderunt:
vt Oppianus libro secundo ἀλιθηνῶν, his versibus:

Ιχθύοι δὲ τε δίκαιοι μεταξέμιοι, τε πιστοὶ αἰδωνοὶ^ς
Οὐ φιλότες πάντες γένοις αἰρέσθαι αἰνίλοισιν
Δυσμενεῖς πλάνοιν. οὐδὲ κρατερότεροι οὐδὲ
Διάνυντες φρεατοτέρους. αἴλων δὲ σπηνίχειον αἴλων
Πότιον αἴλων ἔτερος δὲ ἐτέρῳ πήρουντες ἑδωδίους.

neque tantum à maioribus minores, sed interdum
quoque maiores à minoribus arte superari ac vorari
docet. Homerus quoque Troianos Achillem fugien-
tes comparat piscibus delphina fugientibus, ne ab
ipso vorentur. Versus ipsius sunt Iliados 2.

Ως δέ τινος δελφινοῖς μεγαλύτεροι ιχθύες αἴλων
Φόροντες πημπλάσια μυχὸς λιμένοις θεύοντες,
Δειδούτες. μάλα γάρ τι κατεδαίσθαι καὶ λάθοντες.
Ως τρίας ποταμοῖο καὶ δεινοῖο πέρθεται
Πτώσιν ταῦθα κρημνούς.

Sed & apud Älianum principio librorum De Varia
historia, & apud Aristotelem libro VIII. De Natura
animalium, quædam idem confirmantia leguntur.

In Iugurtham, cum in triumpho ductus esset, despere ac
delirare cœpisse. Plutarchi in Mario locus.

C A P V T X.

De vi doloris Venetiis, magna stipatus studioso-
rum hominum corona, aliquando disputabam:
cumque, mihi occurrisset, ut dicerem, eo dolore, quem
è magnis infortuniis & calamitatibus homines cape-
rent, mentem quoque ipsam sœpte turbari; adigique
ad insaniam eos, qui antea cati in primis & sollertes
fuerint: cum alios complures nominaui quibus id
contigisset, tum Numidarum regem Iugurtham. eius
autem

Ant. Muret.
Varia Lectione
LIII
25